

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1979 m.

lapkričio

29 d.

Ketvirtadienis

Nr. 137(4027)

KJIIIIIIII

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

INFORMACINIS PRANEŠIMAS

Apie Tarybų Sąjungos Komunistų Partijos Centro Komiteto plenumą

1979 metų lapkričio 27 d. įvyko eilinis
TSKP Centro Komiteto plenumas.

Plenumas iš klausė TSRS Ministrų Tarybos
Pirmojo pavaduotojo, TSRS valstybinio plano
komiteto pirmininko drg. N. Baibakovo prane-
šimą „Apie 1980 metų TSRS valstybinį ekono-
minio ir socialinio vystymo planą“ ir TSRS fi-
nansų ministro drg. V. Garbuzovo pranešimą
„Apie 1980 metų TSRS valstybinį biudžetą ir
apie TSRS valstybinio biudžeto įvykdymą 1978
metais“.

Plenume didelę kalbą pasakė TSKP CK Ge-
neralinis Sekretorius drg. L. Brežnevas.

Diskusijose kalbėjo: draugas V. Grišinas —
TSKP Maskvos miesto komiteto pirmasis sekre-
torius, G. Romanovas — TSKP Leningrado sri-
ties komiteto pirmasis sekretorius, I. Sokolovas
— Ukrainos Komunistų partijos CK antrasis sek-
retorius, S. Rašidovas — Uzbekistano Komunis-
tų partijos CK pirmasis sekretorius, I. Pavlovs-

kis — TSRS susistekimo ministras, H. Alijevas
— Azerbaidžano Komunistų partijos CK pirma-
sis sekretorius, S. Manlakinis — TSKP Omsko
srities komiteto pirmasis sekretorius, N. Morozo-
vas — Kazachstano Komunistų partijos Celino-
grado srities komiteto pirmasis sekretorius, A.
Aleksandrovas — TSRS Mokslų Akademijos pre-
zidentas.

TSKP CK plenumas priėmė svarstyti klau-
simais atitinkamą nutarimą, kuris skelbiamas
spaudoje.

TSKP CK plenumas apsvairstė organizacinius
klausimus.

CK plenumas pervedė drg. N. Tichonovą iš
kandidatų į TSKP CK Politinio biuro narius.

CK plenumas išrinko TSKP CK sekretorių
drg. M. Gorbačiovą kandidatą į TSKP CK Poli-
tinio biuro narius.

Tuo TSKP CK plenumas baigė savo darbą.

Svariais laimėjimais penkmečio ketvirtuosius baigia
„Anykščių šilėlio“ kolūkiečiai kiaušinių fermos darbuotojai.
Paršelių auginimo pirmos klasės gyvulininkystės meist-
rė Leonora Zukienė, Nadežda Džusiojeva, Sąjunginės
Liaudies ūkio pasiekimų parodos aukso medalininkė Tek-
lė Gavėnaitienė jau įvykdė metinius socialistinius įsipai-
rengimus: iš kiekvienos paršavedės gavo po 24 ir dau-
giau paršelių. Neatsitiktinai kiaušinių auginimo pasiekimai
už trečią ketvirtį buvo pripažinti geriausiais rajone, LKP
Anykščių RK pirmasis sekretorius J. Peseckas kolūkie-
čių pirmininkui V. Sostakui įteikė prizą „Okis, pasiekęs ge-
riausių rezultatų kiaušienos gamyboje“. Šis momentas ir
užfiksuotas nuotraukoje.

Dabartinis šilėliečių rūpestis — pirmą laiką įvykdyti
metinius kiaušienos gamybos ir pardavimo valstybei pla-
nus.

J. Jurevičiaus nuotr.

Politinformatorių mokyklos užsiėmimuose

Užvakar įvykusiųse rajo-
no politinformatorių mokyk-
los užsiėmimuose šios mo-
kyklos klausytojams buvo
surengti pranešimai ir pokal-
biai įvairiais aktualiais klau-
simais.

Bendrame politinformato-
rių užsiėmime pranešimą
apie socialistinių šalių poli-
tinio ir ekonominio bendra-

darbiavimo stiprinimą pada-
rė „Zinijos“ draugijos lekto-
rus, Svėdasų vidurinės mo-
kyklos direktorius A. Bimba.

Vykstant sekcijiniams už-
siėmimams, partijos ir vy-
riausybės nutarimams nagri-
nėti sekcijos politinformato-
riai iš klausė Anykščių rajo-
no liaudies teismo pirminin-
ko B. Pinelio pranešimą te-
ma „Dėl teisėtvarkos apsau-
gos darbo gerinimo ir kovos
su teisės pažeidimais stipri-
nimo“. Kultūros-morales sek-
cijos politinformatoriaus no-
kalbį tema „Jaunimo dorov-
inis auklėjimas darbo ko-
lektive“ pravedė Anykščių
kultūros rūmų metodininkė
A. Puikienė, o ekonomikos
sekcijos politinformatoriaus
rajo žemės ūkio valdybos
vyr. revizorius J. Balaišis
padarė pranešimą apie že-
mės ūkio tolimesnio vystymo
uždavinius, vykdam TSKP
CK liepos (1978 m.) plenu-
mo nutarimus.

„K. d.“ inf.

Komjaunimo aktyvistai mokosi

LLKJS Anykščių rajono
komitete įvyko seminaras
pirmųjų ir cehinių komjau-
nimo organizacijų sekreto-
riams. Jo metu LLKJS
Anykščių rajono komiteto
organizacinio skyriaus vede-
jas V. Damašas aptarė ata-
skaitinių rinkiminių susirin-
kimų rezultatus. LLKJS
Anykščių rajono komiteto
pirmoji sekretorė R. Nava-
šinskienė kalbėjo apie darbo
organizavimą pirminėse ir
cechinėse komjaunimo orga-
nizacijose. Įskaitos ir finan-
sų skyriaus vedėja R. Pale-
byskaitė supažindino seni-
naro dalyvius, kaip tvarkyti
VLKJS narių įskaitą be-
rinkti nario mokesį. Pagrin-
dines ideologinio darbo
kryptis nušvietė LLKJS
Anykščių rajono komiteto
antrasis sekretorius K. Merk-
vėnas.

„K. d.“ inf.

Kiek kainuoja aplaidumas

*Lazda turi du galus *Pavojus aruoduose *Už užrakintų grūdų
sandėlio durų *Kaimynas kaimynui nelygus

„Ažuolo“ kolūkiečiai žemdir-
biai jau trečią kartą baigia
išvalyti visą pavasariui su-
piltą sėklą, tačiau kaip ro-
do Valstybinės sėklos ins-
pekcijos laboratorinių tyri-
mų duomenys, lyg šiol čia
dar nėra paruošta nė vieno
pakankamai daigų, kondici-
nių grūdų centnerio.

— Tiesiog patys nebeiš-
manom, kaip šitaip galėjo
atsitikti, — bėdoja ir dūsau-
ja ūkio šeimininkai.

Kas-ne-kas, o ažuoliečiai
to nerimastingo fakto tikrai
negali laikyti didžiai netikė-
tu ar stebėtinu. Dar rugsė-
jo mėnesį „Kolektyviniame
darbe“ buvo rašyta apie ele-
mentariausio ūkiškumo stoką
„Ažuolo“ kolūkiečių sėklinių
grūdų sandėliuose, buvo bai-
mintasi dėl nepateisinamai
prasto sėklinės medžiagos
sugugijimo, jos priežiūros.
Veik ne mėnesį tada būsi-
moji sėkla išgulėjo visiškai
nevaloma, menkai vėdinama,
nors sandėlininko Aniceto
Stripeikio žodžiais tarant,
daugiau nei trečdalis visų
grūdų į aruodus buvo atga-
benti nepakankamai pradžiū-
vę... Po pagarsinimo rajono
spaudoje, ažuoliečiai kiek
sukruto, tik, deja, niekuo
nepateisinama ankstesnė ty-
la grūdų sandėliuose spejo
padaryti savo — tad didumą
vasario sėklos, matoma, jau
tėks išgvti pas kaimy-
nus. Štai, kaip dabar tenka

mokėti už seną aplaidumą.
Atrodo, šitas atsitikimas
turėtų būti daugiau nei pa-
mokantis, jog, anot liaudies,
kiekviena lazda turi du ga-
lus. Deja! Kur buvo pakša-
mai pirštu parodyta, ten
ūkio šeimininkai kiek susi-
griebė padėti taisyti. Bet
štai Adomavos sandėlyje
istorija vėl kartojasi — čia
saugomi pašariniai grūdai
vis dar tebėra palikti likimo
valiai, neatsitiktinai dalis jų
jau spėjo aiškiai apgesti, kai
kuriuose aruoduose miežiai
tebekaista ir dabar...

— Sušersim gyvuliams ir
po visos bėdos, — ramai ti-
kino iš namų atvadintas
sandėlininkas Jonas Riauba.

Idomu, kaip tokios sandė-
lio „šeimininko“ postringa-
vimus atsakys ūkio gyvuli-
ninkystės darbuotojai? Ir
dar. Kodėl šito pašarinių
grūdų aruoduose slypincio
pavojaus lyg šiol nepaste-
bėjo ūkio vadovai, agrono-
minė tarnyba? Ne kiek tų
grūdų šiomet ažuoliečių
sandėliuose, tačiau ir tiems
pritrūko rūpestingumo, še-
imininkiškesnio žvilgsnio.
Vargu, kuo beįmanoma pa-
aiškinti tokį nusikalstamą
abejingumą...

370 tonų vasario sėk-
los pavasarį prireiks Jakš-
kio tarybinio ūkio sėjėjams.

— Kiek jos jau paruošėm?
— pakartojo klausimą san-
dėlininkas Povilas Valuika.

— Apie 50 tonų, manau, tu-
rėtų būti.

Tokie sandėlininko žodžiai
privertė ne tik suklusti, bet
ir paieškoti grūdų valymo
tempus apsprendžiančių prie-
žasčių. Viena iš jų — me-
chanizacijos stoka, nes iš
esmės visa sėkla nuo aruo-
du iki valyklos dabar trans-
portuojama rankomis. Ta-
čiau darbu sparčiai juntamai
salygoja ir, palyginti, labai
nenašus grūdų valymo ma-

MUSŲ REIDAS

šinos darbas: per dieną ja
vidutinškai išvaloma vos iki
5 tonų grūdų. Kas trukdo
labiau įsismaginti? Pirmiau-
sia tai, jog į šią sudėtingą
antrinio valymo mašiną grū-
dai atkeliauja arba
dar nevalyti per pirminio
valymo mašinas, arba, kas
darbas buvo nekokybiškai,
atmetinai atliktas. Taigi ir
šičia lazda primena apie sa-
vo antrąją galą. Tik šiuo-
kart kalba ne apie tai, nes
tradicinį reido grupės klau-
sima, kada šitaip „besisku-
bindami“ jakškiečiai tikisi
baigti sėklos ruošą teko pa-
keisti kitu — iš kur ūkio
šeimininkai žada prasimany-
ti sėklos? Nors ūkio vyr. ag-
ronomas Algis Misiūnas dar
prieš keletą dienų iškalbin-

gai užtikrino, jog visi sėk-
los fondai supilti, tačiau tik-
roji tiesa, toli gražu, neto-
kia. Nemaziau miglota su-
praštama apie sėklos ištekliaus
kol kas turi ir ūkio sandėli-
ninkai, vis tebesiraminantys:
jeigu grūdai pasirodys tebe-
sa daigūs — bus sėklai, je-
gu ne — atleiks pašarams.

Tačiau kur veda tos spē-
lionės, nesunku įsitikinti,
pravėrus stropiai spyru sau-
gomas Jakškiečio ir Medžio-
čių grūdų sandėlių duris.
Tiek pirmajame, tiek antra-
jame kai kurie aruodai dar
nuo pjūties mato tebeslūgso
nei džiovinai, nei valyti. Tad
nebestebina ir paskutiniųjų
Sėklos inspekcijos tyrimų
duomenys, bylojantis, jog
atskirų grūdų partijų daigū-
mas tesiekia vos 30 procen-
tu. Iki sėjos kondicijų jų
lau, žinia, neįparuoši, juo-
lab, kad tarp taip „saugo-
nų“ grūdų pastebima dalis
gesti pradėjusi. Juos ir gy-
vuliams sušerti, prieš tai ne-
nukensminus, rizikinga...

Su kokia energija bei ryž-
tu ūkio vyr. agronomas Al-
gis Misiūnas dabar bežadė-
tu, jog reikalai pakryps ki-
ton pusėn — jau šiandien
pakankamai aišku, jog norė-
dami apsirūpinti sėkla, jak-
škiečiai nebeišsivers be kai-
mynu pagalbėjimo. Taipogi

LYGIAI KAIP DUONA

SKAIČIAI IR FAKTAI

Siemet mūsų ūkyje bei bandymų stotyse jau pasu-
vojo 25 ekskursijos iš sve-
tur, tame tarpe kelios iš
kitų brolišku respublikų.
„Rodos j abi puses nukelk
kepūrę, kai riedi skoningai
prižiūrimomis, gėlynuose
skendinciomis jūrų gyven-
vietėmis“. — visai nuošir-
džiai kalbėjo j Elmininkuo-
se surengta sąjunginė Balta-
rusijos Vakarų skyriaus au-
galų ansaugs konferencija
savansavę svečiai. Gražūs
kaimynų žodžiai bylojo ne
vien apie išaugusį mišiškių
sodiečių dėmesį, rūpestį gy-
venamaj aplinkai, jos gro-
žiui. Tie žodžiai, kaip ir tele-
vizoriu antenomis pažabotas
kaimo dangus, kaip ir gana
dažnai kelyje aplenkiantys
„Žiguliai“ bei daug kitų iš
toli matomų detalių, šian-
dien liudija apie socialis-
tinio žemdirbio duoną. Tačiau šian-
dien turim suprasti ir ką ki-
ta — kaip ir tos kasdienės
duonos, žmonėms nemažiau
reikia dvasinio peleno, kūry-
binio džiaugsmo. Juolab, kad
mūsų akyse formuojasi nau-
jo tipo žemdirbys, keičiasi
ne tik darbo profilis ir bū-
das, bet ir plati žmonių
akiračiai, atsiranda nauji in-
teresai.

Kaimo dirbančiojo dvasinė

Pasakoja Elmininkų bandy-
mų stoties eksperimentinio
ūkio profsąjungos komiteto pirmininkė
M. KURCINSKIENE

energija, dvasinis pasitenki-
nimas — ypač svarbus šian-
dienos faktorius. Nuo jo
daug kas priklauso. Gerai
pašėjęs, pasisėjęs sveika-
tos, gerų išpūdžių, žmogus
našiau dirba, tampa akty-
vesnis. Neatsitiktinai žmo-
nių nuotakai gerinti, akira-
čiui plėsti negailime nei lai-
ko, nei lėšų. Mūsų kolektyvo
darbuotojai ypatingai pamę-
keliones. Nebekalbant apie
išvykas po gimtąjį kraštą,
po istorines-revoliucines res-
publikos vietas, siemet 300
elmininkiečių lėktuvu pen-
kias dienas keliavo po sau-
lėtąją Gruziją. Kalvis S.
Karvelis liko labai patenkis-
tas turistinė kelione po Vi-
durinę Aziją, o socialistinio
lenktyniavimo nugalėtojai
mechanizatorius V. Mackonis
ir vairuotojas R. Kisielius
atostogų metu viešėjo Len-
kijos Liaudies respublikoje.
Kaip pačius brangiausius su-
venrus, po tokių kelionių
žmonės savo lauktuvių krep-
šį parsiveža išpūdžių, pa-
tirtus muziejų, teatrų salės,
parodose, širdis po tokių ke-
lionių dar labiau pažįsta di-
džios tautų draugystės pras-
mę. Tuo pačiu tenka pasle-
bėti, jog turim vis daugiau

galimybių ne vien kūrybin-
gam laisvadienio praleidi-
mui, bet ir sveikam, gerai
organizuotam poilsiui. Antai,
nei 38 mūsų darbuotojai šią
vasarą poilsavo Palangoje.
Prie tos pačios Baltijos jsi-
kūrusioje pionierių stovyklo-
je „Žilvitis“ savo pionieriš-
ka vasara leido 20 mūsų
profsąjungos narių vaikų.
Žmogaus poreikį dvasios
pilnatvei reikia ne tik pa-
žadinti. Ji reikia ir globoti,
ir puoselėti. Šia prasme di-
delį rūpestį mums kelia pa-
stebimai prigesęs vietos kul-
tūrinis gyvenimas. Nepasa-
kysi, kad elmininkiečiai ne-
miegsta dainos, muzikos,
scenos meno. Dargi mišrų
chorą prieš kurį laiką buvom
ūkyje subūrę, šiam kolekty-
vui nupirkom koncertinę ap-
rangą, bet užteko choro va-
dovui „sparnus pakelti“ ir
gražus mūsų sumanymas
žlugo, kolektyvas išsibars-
tė. Kultūrinį darbą išmanančių
specialistų trūkumas — opi
bėda. Vien tik dėl šio da-
bar spyna kabo ant Elminin-
kų kultūros namų durų, tas
pats ir Niūronyse, o centri-
nuose mūsų kultūros na-
muose tėra tik viena direk-

torė, beje, irgi neitin pasi-
žyminti didesne iniciatyva.
Matyt, pribrendo reikalas
ieškoti kelių, jog j kultūros
mokyklas išvyktų mokyti
daugiau vietinių jaunuolių.
Kai jie su diplomais sugrįš
j gimtąjį ūkį, tada gal jau
neberekės mokyti prierašū-
mo savo profesijai, nes kai
kultūrinis kaimo žmonių gy-
venimas lieka posūnio vie-
tėje, vėjais kitakart eina
kalbos apie ideologinio auk-
lėjamojo darbo veiksmingū-
mą, apie jaunimo įtvirtinimą
kaimo. Kokios galimybės, ko-
kios neišsenkančios versmės
slėpi žmonėse, vaizdžiai de-
monstruoja, palyginti, ne-
blogi sportininkų pasiekimai.
Dalyvaujant sveikatingumo
olimpiadoje „Nuo gintariš-
tos Baltijos iki olimpinės Mask-
vos“ mūsų ūkio sportininkai
rajoninėje žiemos sportakia-
doje buvo antri, o vasaros
sportaklaidoje pelnė pirmąją
vietą. Rajono garbę ginami,
finalinėse varžybose Vilka-
viškyje užėmė garbingą tre-
čiąją vietą.

Kaip žmonės kaupia dva-
sios jėgas — nepasversi,
kaip nepasversi ir tos saulės
spindulio jėgos, vidurcasary-
je išlirpstančios duoną bran-
dinančioje varpoje. Bet ku-
met toji jėga srūva žmo-
gaus gyvulio, nuo jos
skaidėja ir mintys, ir gy-
venimas.

Žemės ūkio darbuotojų
profsąjunginė organizacija
yra viena iš masiškiausių
profsąjunginių organizacijų
rajonė.

Per praėjusį nuo VI-osios
raiono profsąjunginės konfe-
rencijos laikotarpį vyko ma-
siškas kolūkiečių priėmimas
j profsąjungą. Todėl šiuo
metu žemės ūkio darbuotojų
profsąjungos rajoninė orga-
nizacija savo gretose jungia
11.566 narius. Gausiausios
savo narių sudėtimi „Gintaro“
kolūkiečių profsąjunginė
organizacija vienija 708, o
Anykščių melioracijos staty-
bos montavimo valdybos —
636 profsąjungos narius.

Žemės ūkio darbuotojų
profsąjungos pirminės orga-
nizacijos rajone yra sudary-
tos 40 gamybinių ir įstai-
gų kolektyvų, tame tarpe
25 kolūkiuose, 6 tarybinuose
ir valstybiniuose ūkiuose.
Rajono pirminės profsąjun-
ginės organizacijos suda-
ryta 261 profgrupė, o taip
pat 53 skvrių, padalinių ir
cėchų profsąjungos komite-
tai.

Profsąjungos komiteto pi-
rmininku tarpe — 75 proc.
TSKP narių ir kandidatų j
TSKP narius, 50 proc. mote-
ru, 17,5 proc. jaunimo. Šių
komitetų pirmininkais išrink-
ta 45 proc. darbuotojų,
turinčių aukštąjį išsilavi-
nimą, ir 55 proc. turinčių
specialų vidurinį ir vidurinį
išsilavinimą.

Už pasiektus aukštus lai-
mėjimus žemės ūkio gamy-
boje, statybos ir kituose dar-
bo baruose 731 darbo pirmū-
nas — žemės ūkio darbuoto-
jų profsąjungos narių apdo-
vanota TSRS ordinais ir me-
daliais. Lenino ordinu apdo-
vanota 30, Spalio revoliuci-
jos ordinu — 16, Darbo rau-
donosios vėliavos — 120,
„Garbės ženkle“ — 135.
Darbo šlovės II ir III laips-
nio ordinais — 69 profsąjun-
gos nariai.

Šiuo metu rajono ūkiuose
ir žemės ūkio organizacijose
sąjūdvyje už komunistinę pa-
žiūrą j darbą dalyvauja
3914 gamybos pirmūnų, o
komunistinio darbo sportuo-
liu vardai suteikti 2240 žmo-
nių. 65 padalinių kolektyvai
yra iškovoję komunistinio
darbo brigadų vardus ir už
tokį garbingą vardą dabar
kovoja 126 padalinių kolek-
tyvai. Taip pat 4 ūkių ir or-
ganizacijų kolektyvai kovoja
už komunistinio darbo kole-
ktyvo vardą.

Rajono žemdirbių kolekty-
vuose ir žemės ūkio organi-
zacijose kasmet plečiasi glo-
belioji ir kūrybinės minties
žmonių-racionalizatorių sąjū-
dis.

Siekdami geriau perteikti
profesinius įgūdžius ir su-
teikti kitokia reikalinga pa-
galba, 230 globotojų šefuoja
432 jaunos gamybinius.
Racionalizatoriniame judėjime
šiuo metu dalyvauja 667
gamybininkai ir specialistai.

Mūsų rūpestis socialistiniam lenktyniavimui

Gausiausios rajone —
„Gintaro“ kolūkiečių profsąjun-
ginės organizacijos, jungian-
čios virš 700 narių, pagrindi-
nis rūpestis — tinkamai
organizuoti socialistinį lenk-
tyniavimą, apie kurį L. Brež-
nevas yra pasakęs: „Lenk-
tyniavimas lenktyniavimui
nelygu. Mums nereikia
trūkumo ir tuščiažodžiavimo
ryšium su lenktyniavimu.
Mums reikia, kad kiekvienas
darbo žmogus, kiekvienas
darbo kolektyvas būtų gyvai
suinteresuotas pagerinti sa-
vo darbą“.

Kaip tik tai ir yra pagrin-
dinis profsąjunginės organi-
zacijos uždavinys — socia-
listinio lenktyniavimo dėka
pasiekti aukštus gamybos
rodiklius, užtikrinančius pa-
slovų gamybos augimą,
valstybinį planą ir užduo-
čių sąvalaikį įvykdyti.

Visi gintariečiai žemdirbiai
yra prisijėmę individualius
socialistinius įsipareigojimus.
Daugelis iš jų, 252 komaris-
tinio darbo spartuoliai ir 137
kovoiantys už šį garbingą
vardą, prisijėmę padidinti
socialistinius įsipareigojimus,
stengiasi juos įvykdyti ir
viršyti, kas šiais metais dėl
sunkių gamybinių sąlygų
padaryti ypač nelengva. Ta-
čiau mūsų darbštus žemdir-
bių kolektyvas, kuris jau
treji metai kovoja už komu-
nistinio darbo kolektyvo var-
dą, tik, kad gerus darbo
rezultatus galima pasiekti
tik ištęmus, nepriekaištingu
darbu, geru susiklausymu,
darna, organizuotumu, sieki-
mu dirbti be atsiliekančių.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

2 psl. 1979. XI. 29

be drausmės pažeidėjų. Kad
galima taip dirbti, įrodo to-
kie kolektyvai, kaip Dabūžių
gamybinio sektoriaus mecha-
nizatoriai (dirbluvių vedėjas
V. Keibas), Zaviesiško kiau-
lių fermos (vedėja D. Bu-
kaitė), Pienionių laukinin-
kystės (brigadininkas B.
Dziena), Dabūžių daržinin-
kystės (brigadininkas J. Vil-
džiūnas), Zaviesiško paukš-
čių fermos (vedėja V. Zvi-
kienė) ir kitos brigados —
darbo kolektyvai, kuriems
suteiktas komunistinio darbo
brigados vardas. Šiais me-
tais visos 12 ūkyje esančių
teikiu brigadų yra įsijungu-
sios j kovą už šį garbingą
vardą.

Ūkio profsąjunginė orga-
nizacija, vadovaujama parti-
nės organizacijos, stengiasi
įvairinti socialistinio lenk-
tyniavimo organizavimo for-
mas, tobulinti materialinio
ir moralinio skatinimo bei
nugalėtojų pagerbimo būdus.
Kaip pavyzdį būtų galima
parodviti soclenktyniavimo
organizavimą derliaus nu-
ėmimo laikotarpiu, kai soc-
lenktyniavimo rezultatai bu-
vo susumuojami kasdien, o
nugalėtojai skelbiami kas
savaite pagal tris grupes:
dirbančių su „Niva“, „SK“
kombainais bei jaunųjų kom-
bainininkų tarpe.

Javapiūtės metu kasdien
per pietų pertraukėles kom-
bainininkai galėjo susipažinti
su kilnojamu stendu
„Derlius-79“, kuriame rasda-
vo darbo pirmūnų nuorau-
kas, visu 19 kombainininkų
darbo rodiklius, kovos lape-
lius, mobilizuojančius sek-
mingam užduočių atlikimui.
Partinio komiteto sudaryta
poliinformatorių grupė or-
ganizuodavo politiinformaci-
jas tarpautiniais, partijos
vidaus ir užsienio politi-
klausimais.

Socialistinio lenktyniavi-

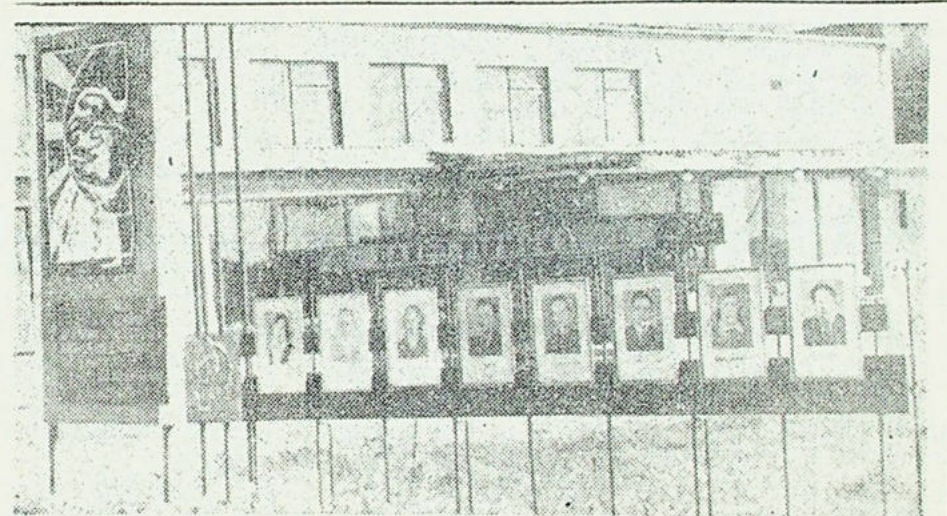
mo nugalėtojų skatin-
mui kolūkiečių valdyba ir
prokomitetas skiria didelį
dėmesį. Ūkyje yra įsteigta
30 meniškių pereinamųjų
prizu, kuriuos nuga-
lėtojus įteikiame kas ket-
virtį, o metų pabaigoje už
metinius darbo rezultatus
soclenktyniavimo nugalėto-
jams paruoštos vardinės tu
prizu kopijos, kuriomis ap-
dovanojami nugalėtojai vi-
sam laikui.

Brigadai — socialistinio
lenktyniavimo nugalėtojai už
ketvirtį rodiklius įteikiama
ūkio pereinamoji vėliava ir
500 rb. piniginė premija.
Asmenims, nugalėjusiems
soclenktyniavime, o taip pat
prizininkams įteikiamos nuo
20 iki 50 rub. premijos.

Tokia skatinimo sistema
duoda gerus rezultatus. Mū-
sų ūkio žemdirbiai yra apdo-
vanoti LTSR Ministrų Tary-
bos ir Respublikinės profsą-
jungų Tarybos pereinamąja
Raudonąja vėliava, dažnai
tampa rajoninio soclenkty-
niavimo nugalėtojais. Tai,
visu pirma, nuopelnas tokių
mūsų darbo pirmūnų, kaip
melžėjų K. Kacevičienės, V.
Dzieniaus, verslių auginto-
jos G. Simkienės, penimų
galvių augintojo J. Blažio,
vairuotojų A. Maldžiaus, K.
Kamniečio, kombainininkų A.
Sudeikio, B. Mitašūno, A.
Jurkeno, G. Keibos, jaunų
mechanizatorių kombainininko
V. Zukausko, traktorininko
C. Sauliūno ir kitų, o taip
pat viso mūsų darbštus kole-
ktyvo.

Kovodami už naują —
baigiamųjų X penkmečio me-
tų gamybinius rezultatus,
gintariečiai jau dabar jiems
pradėjo ruošti, tad reikia ti-
kėti, kad žemdirbių pasla-
gos duos gerus vaisius.

Alg. Jakutis
„Gintaro“ kolūkiečių
prokomiteto pirmininkas

„Už taiką“ kolūkyje deramai pagerbiami pirmūnai, socialistinio lenktyniavimo
nugalėtojai. Prie kolūkio administracinio pastato įrengta graži Garbės lenta, kurioje
reguliariai keičiamos nuotraukos. Pastoriai leidžiami sien laikraščiai, kuriuose daug
nuoširdžių žodžių visuomet būna parašyta apie ūkio darbuotojus. Didelį dėmesį ūkio
pirminė partinė ir profsąjunginė organizacijos skiria vai žinei agitacijai.
VYT. BAGDONO nuotraukoje: „Už taiką“ kolūkiečių pirmūnų Garbės lenta.

APTARTOS KRAŠTOTYRINIO DARBO GAIRĖS

Anykščių rajono centrinėje
bibliotekoje susirinkę kolūkių
ir tarybinių ūkių pirminių
partinių organizacijų sekre-
toriai, kraštotyros darbo
entuziastai aptarė kolektyvų
istorijų bei metraščių rašy-
mo ypatumus, susipažino su
metodiniais nurodymais, ap-
žinūrė geriausius iliustruo-
tus istorijų bei metraščių al-
bumus.

Daug vertingų minčių pa-
sitarimo dalyviams išsakė A.
Baranauskas ir A. Vienolio-
Zukausko memorialinio mu-
ziejaus direktorė T. Mikeliū-
naitė. LTSR Paminklų ap-
saugos ir Kraštotyros drau-
gijos rajono skyriaus tary-
bos metodinės komisijos pi-
rmininkė G. Avilienė, LKP
Anykščių rajono komiteto
politinio švietimo kabineto
vedėja A. Jaknionienė, parti-

jos rajono komiteto instruk-
torė A. Ilciukaitė.

Pasitarime buvo pažymėta,
kad vis dėlto dar ne visuo-
se ūkiuose kaupiama medžia-
ga kolektyvų istorijoms, ra-
šomi metraščiai, kad j šį
svarbų darbą dar kai kurių
ūkų vadovai, visuomeninių
organizacijų aktyvistai žiūri
labai abejingai. Net ir j įvy-
kusia kolektyvų istorijų bei
metraščių apžiūra buvo pri-
statvia mažokai albumų.
Kiekviename ūkyje reikėtų
įkurti pirmines kraštotyros
organizacijas, sudaryti me-
traščių ir istorijų rašymo red-
kolegijas, j šį svarbų darbą
įtraukti kuo daugiau aktyvo.

Su kokiomis problemomis
susiduria ūkių kraštotyros in-
kai, rinkdami medžiagą kole-
ktyvų istorijoms, rašdami
metraščius, kaip j šį reika-
lingą darbą įtraukiami ze-

mės ūkio specialistai, visuo-
meninių organizacijų atsto-
vai, mintimis pasidalijo K.
Staro, „Lenino keliu“, „Pir-
myn j komunizmą“ kolūkių,
Anykščių sodininkystės ta-
rybinio ūkio pirminių parti-
nių organizacijų sekretoriai
R. Navašinskas, V. Bagdo-
nas, A. Pečiukėnas, G. Ra-
žanienė.

Pasitarimo metu buvo pa-
skelbti geriausi parodai
pateikti darbai, kurie šioms
dienomis pristatomi respub-
likinei apžiūrai. Tai „Lenino
kelio“ ir „Anykščių šilėlio“
kolūkių pirminių komiteta-
nių organizacijų istorijos, K.
Staro ir „Anykščių šilėlio“
kolūkių istorijos, „Lenino ke-
lio“ kolūkiečių metraš-
čiai.

R. Vilkus

Auklėjimui nereikia daug laiko

Dažnai tenka girdėti, kad dirbantys tėvai vaikų auklėjimui namuose neturi laiko, kad jie mažai mato savo vaikus. Bet vis tik mato. „Auklėjimui, — kalbėjo didysis pedagogas A. Makarenka, — nereikia daug laiko, o protingai išnaudoti trumpą laiką“. Noriu papasakoti apie vieną gerai pažįstamą šeimą, kurios tėvai pateko į keblią padėtį, būdami užimti nuo ankstyvo ryto iki vėlyvo vakaro. (Abu visa diena dirbo, o vakarais mokėsi). Jų vaikai — penktokas sūnus ir trečiokė dukterė — auklėjimo prasme išlikusių buvo beglobiai. Jie mokėsi lyg ir nebloggeriai, nusiskundimų iš mokyklos nebuvo. Tačiau kartą vyras, grįžęs iš darbo, pastebėjo, kad žmonos akys ašarotos, veidas išmuštas raudonomis dėmėmis.

— Kas tau? — sunerimęs paklausė jis. — Kas nors atsitiko?

— Atsitiko... Skubiai iškvietė į mokyklą.

Ir ji papasakojo vyrui, kas įvyko mokykloje.

Jų sūnus per pertrauką smarkiai sužeidė draugą. Vaiką nuvezė į ligoninę. Bet tai dar ne viskas. Klases vadovė du kartus perdavė sūnui kvietimą, kad tėvai ateitų pas ją, o jis kvietimo visai neparodė. Berniukas elgiasi vis blogiau. Pats neklauso pamokų ir kitiems trukdo. Namų užduotis atlieka bet kaip. Sąsiuviniai sutepti...

— Tu supranti? Ne, aš mesiu mokyklą. Kitaip mes suluošinsime vaikus. — baigė žmona savo pasakojimą.

— Palauk, nesukubėk, — paprieštaravo susijaudinęs vyras. Reikia viską gerai apgalvoti.

Jis taip ir nesumerkė tą naktį akių. Labai sunku. Bet juk niekas nekaltas. Kada susituokė, svaiojo apie vaikus. Svaiojo mokytis. Ir mokėsi. O visuomeninis darbas — meno saviaveikla, sportas taip pat atima nemažai lai-

ko. Jis visada įpratęs eiti pirmose gretose. Bet štai vaikai...

Tai ką gi daryti? Ne, jis negali leisti žmonai mesti mokslo. Vėliau jis pats padarys vienerių metų pertrauką, o gal pakeis ir darbą. Jis užsiims sūnumi. Bet kaip pradėti? Juk reikalingos kažkokios žinios. Jie niekad dėl to nesusimastė. Niekada neturėjo laiko.

Aušo. Jis atsikėlė, išėjo į virtuvę. Reikia pasikalbėti su klases vadove. Paprašyti papasakoti smulkiau apie sūnaus elgesį, kaip galvoja pedagogė toliau auklėti jo sūnų, nuo ko reikia pradėti jam, tėvui, kad kažkaip kartu...

Kai atsikėlė žmona ir taip pat atėjo į virtuvę, jis papasakojo apie savo planus. Ji išklusė nepatikliai, bet ginčytis daugiau nebandė.

— Gerai, kad atėjote. Ir kad susirūpinote — taip pat gerai. Kai kurių tėvų, atleiskite, neišjudinsi. Jūs dar susigriebėte laiku... — užjaudantis klases vadovės žvilgsnis, aiški, rami kalba, blaivus įvykio vertinimas kažkaip iš karto padėjo atgauti pusiausvyrą.

— Atsisakyti pelningesnio darbo arba mesti mokslą nepatarčiau, — tęsė klases vadovė. — Jūs kada būnate namie? — netikėtai paklausė ji.

— Trečiadieniais ir šeštadieniais vakare, o sekmadieniais — dažnai ir dieną.

— Ka veikiate tuo laiku?

— Mokausi. Atlieku užduotis, skaitau knygas, peržvelgiu laikraščius.

— Galėtumėte iš to laiko po pusę valandos, kai kuriomis dienomis gal ir po valandą paskirti sūnui.

— Galėčiau, bet... Ka gi galima padaryti per pusvalandį?

— Daug. — pedagogė nusisypsojo. — Jūs, atrodo, galvojate, kad dar ir dabar sūnų reikia visą laiką vedžioti už rankutės, be saiko nurodinėti, nuolat užiminėti,

kad atitrauktumėte nuo išdykavimo. Ne, tuo jami tik patenkisite. Pagalvokime, ką galima padaryti per pusę valandos. Pirmą: atverčiate pažymių knygelę ir žiūrite, kas užduota į namus. Klausiate, ar viską atliko, pažiūrite sąsiuvinį. Tikrinti, kaip atliko, nereikia. Tai mokytojų reikalas. Jūsų gi pareiga — sekti, kad sūnus atliktų visas namų užduotis. Tai užims ne daugiau kaip dešimt minučių. Antra: sekanties penkiolika minučių jūs kalbatės su vaiku, kaip jis praleido praėjusias dienas. Sužinote, kas įdomaus įvyko jo klaseje, pionierių būryje, iš kokių dalykų jį klausė, kas atsakinėjo labai gerai, ką jis veikė paręjęs iš mokyklos, su kuo žaidė kieme ir taip toliau. Visa tai aš sakau kaip pavyzdį, pradžia, vėliau jūs patys pasirinksite pokalbių turinį. Per pokalbius galima pasiūlyti ir apie kolūkio, kuriame jūs dirbate, mokyklos, kurioje mokotės, gyvenimo svarbiausius įvykius. Visa tai reikia daryti ne įkyriai, o taip, lyg jūs, klausydamasis sūnaus, staiga prisiminėte ir panorote pasidalyti savo įspūdžiais su vaiku. Ir trečia: per paskutines penkias minutes jūs duodate tvirtą, konkrečią užduotį sekančioms dienoms — kartu su sesute sulvarkyti kambarius, iššluoti kiemą, išplauti indus bei kitus darbus atlikti. Įvykdyti tokias užduotis reikalaukite griežtai. Šit kaip pabandykite paskirstyti savo pusvalandį.

— Nesistebėkite — mes juk taip pat planuojame keturiasdešimt penkias pamokos minutes: kiek namų darbų patikrinimui, kiek apklausai, kiek naujos temos mokymui ir taip toliau. Mes dirbame pagal programą, ir jūs turite turėti programą. Pagalvokite, ko jūs konkrečiai norite pasiekti, ir siekite palaipsniui, diena po dienos.

— Nesistebėkite — mes juk taip pat planuojame keturiasdešimt penkias pamokos minutes: kiek namų darbų patikrinimui, kiek apklausai, kiek naujos temos mokymui ir taip toliau. Mes dirbame pagal programą, ir jūs turite turėti programą. Pagalvokite, ko jūs konkrečiai norite pasiekti, ir siekite palaipsniui, diena po dienos.

— Nesistebėkite — mes juk taip pat planuojame keturiasdešimt penkias pamokos minutes: kiek namų darbų patikrinimui, kiek apklausai, kiek naujos temos mokymui ir taip toliau. Mes dirbame pagal programą, ir jūs turite turėti programą. Pagalvokite, ko jūs konkrečiai norite pasiekti, ir siekite palaipsniui, diena po dienos.

— Nesistebėkite — mes juk taip pat planuojame keturiasdešimt penkias pamokos minutes: kiek namų darbų patikrinimui, kiek apklausai, kiek naujos temos mokymui ir taip toliau. Mes dirbame pagal programą, ir jūs turite turėti programą. Pagalvokite, ko jūs konkrečiai norite pasiekti, ir siekite palaipsniui, diena po dienos.

Besiklausydamas klases vadovės, tėvas dar negalėjo suvokti šio patarimo visos prasmės, bet viskas, ką ji kalbėjo, buvo aišku ir paprasta, ir širdyje jam pasidarė geriau. Lyg suprasdama jo mintį, mokytoja tęsė:

— Negalvokite, kad iš karto viskas eis kaip sviesu tepta. Bus nepasisekimų, norėsis griebtis diržo. Diržo nereikia, mūsų vaikai išsididūs. Galite nepataisomai sugadinti santykius su sūnumi. Būkite kantrūs. Svarbiausia, ko reikalaujame iš jūsų, — „susitikinėkite“ su sūnumi sistemingai. Kitos pagalbos iš jūsų kol kas nereikia. Aš pati imu jūsų sūnų dar daugiau kontroliuoti. Ir ne tiklį sūnų, bet ir jus, — pajuokavo klases vadovė. — Po dviejų savaitių vėl susitikime.

Patarimas, kurį davė sūnaus mokytoja tėvui, buvo nepaprastai veiksmingas. Tėvo pokalbiai su sūnumi tapo svarbiausia grandimi, padėjusia jiems dvasiškai suartėti. Nedaug tepraėjo laiko, o tėvas ir sūnus ėmė bendrauti jau ne iš pareigos. Tas pusvalandis jiems prabėgdavo kaip akimirka.

Tėvui buvo malonu matyti, kaip jo akyse, jam dalyvaudant, berniukas atsikrato kvailių įpročių ir įgyja gerus, kaip kovoje su blogiu stiprėja ir grūdinais charakteris, kaip formuojasi jo pažiūros į pareigas mokykloje, šeimoje, kaip diena iš dienos auga jo dvasiniai poreikiai. Pokalbiai, pradėti kitomis dienomis, vis dažniau buvo tęsiami sekmadieniais. Į juos įsijungdavo ir mama, ir dukterė. Šie pokalbiai tapo geriausiomis šeimos poilsio minutėmis po darbo savaitės.

Antanas Stundys
Lietuvos TSR nusipelnęs mokytojas

Kaip apginti vaikų laimę?

Ko reikia, kad vaikas būtų laimingas? Pirmiausia, žinoma, reikia taikios padangės ir karo dūmais neužtemdytos saulės, o taip pat — švelnių, gerų, auklėjimo meną įsisavinusių tėvų. Pirmąją sąlygą mūsų šalies vaikams garantuoja valstybė. Jau 34 metus mūsų padangėje plevėsuoja taikos vėliava. Antrąją sąlygą turi ne visi vaikai. Juk yra tokių tėvų, kurie savo netinkamu elgesiu uždeda siaubingą antspaudą visam tolimesniam vaiko gyvenimui. Tai nuolatiniai stikliuko gerbėjai, lengvo ir linksmo gyvenimo ieškotojai.

— Vaikų auklėjimas — mokyklos reikalas. Jūs už tai gaunate pinigus, — atšauka tokie tėvai. — Mes turim savo darbą.

Kaip keistai skamba šie žodžiai, išgirsti iš tėvo arba motinos lūpų. Juk mokytojas pergyvena vienodai už visus, klystkeliais nuėjusius vaikus. Tėvai gi pergyvena tik už savo tą vienintelį sūnų ar dukrą. O šitas skausmas neišmatuojamas ir nepalyginamas. Jis turėtų neleistis išblėsti širdyje tėvų pareigos jausmui. Deja, alkoholis neretai degraduoja žmogaus asmenybę, paraližuoja jo valią, paverčia žmogų savo apgailėtiniu vergu.

Šita šventą pareigą savo vaikams visai užmiršo „Už taiką“ kolūkio karvų melžėja Zita Ivanova, Valentina ir Vytautas Dakiai, Rokiškio rajone „Gegužės pirmosios“ kolūkyje gyvenanti kolūkietė Julija Marganavičienė. Pastaroji net penkis savo mažamečius vaikus paliko senai pensinkei, gyvenančiai „Už taiką“ kolūkio ribose. Vaikai purvini, nepavalę, nelanko mokyklos. Ar senūčiutės sveikatai tokie dideli rūpesčiai? Bet motinos tai visai nejaudina.

Vaikų likimas nejaudina ir Zaliosios kaime gyvenančios Fenios Bagdanovos. Pasigėrusi ji su savo vaikais sukelia tokias peštynes, kad visas kaimas skamba. Kai mo gyventojai — nuolatiniai

šių muštynių liudininkai. Anksčiau kaimynai bėgdavo raminti, taikyti motinos su vyriausiojo sūnumi, bet dabar jau nekreipia dėmesio, nes tai tapo jos gyvenimo tradicija. Sukėlus peštynes, Fenia stengiasi į jas įtraukti visus savo šeimos narius, kursydamą vienus vaikus prieš kitus. Argi tai motinos vardui tinkantis elgesys?

Rajono liaudies teismo tarėjų darbu su nepilnamečiais sekcija savo posėdyje apsvaistė minėtų tėvų elgesį, kalbėjęsi su jų šeimų vaikais. Daug karčių ir tėsingų žodžių išsakė jiems Zaliosios aštuonmetės mokyklos mokytojos Aldona Murmienė, Bronė Zagorskytė, Svėdasų vidurinės mokyklos mokytoja S. Kazlauskienė, „Už taiką“ kolūkio pirmininko pavaduotoja V. Malušienė, Debeikių apylinkės Tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas J. Siliūnis. Visi įrodinėjo, aiškino... Deja, Bagdanovos pragerios sąžinės šie nuoširdūs žodžiai nepasiekė. Ji sėdėjo pykčio iškreiptu veidu ir visiems kalbantiesiems mėtė įvairias replikas, kaltindama visus, išskyrus save pačią. To rezultate, jos 14 metų sūnus Merkljanas keletą kartų jau nenakvojo namie. Kur jis — motinos tai visai nejaudina. Mokytojai kelia rūpestį, kur nuves tokie naktiniai vaikų „pasivaikščiojimai“.

Bagdanovos bute atidaryta landynė visos apylinkės alkoholikams. Buteliais apsikrovę, purvini, susivėję, vos pastovintys ant kojų girtuokliai kiekvieną dieną randa vietos prie vienintelio kambario esančio stalo. Kur tokiais atvejais vaikams ruošti pamokas? Todėl ne nuostabu, kad jie niekada pamokų neruošia. Net knygu, kurias mokykla davė visiems jos vaikams, į pamokas neatsineša.

Net keista mūsų apylinkės moterų (motinų, žmonių) abejingumo pozicija. Juk jų vyrai, sūnus geria minėtoje landynėje, o moterys tyli. Argi jų nejaudina artimųjų likimas? Ar ne laikas būtų sudaryti nepakantumo atmosferą Bagdanovai ir į ją panašioms?

Motinos meilė vaikui — pats švenčiausias jausmas. Bet kai ta meilė atskiedžiama alkoholiu, ji greit išgaruoja. Kaip sulaukyti motinos ranka, keliančia stikliuką, kaip apginti vaikų laimę?

Marytė Sablevičienė
Liaudies teismo tarėjų tarybos darbu su nepilnamečiais sekcijos pirmininkė

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 psl. 1979. XI. 29

Mūsų žodžio aidas

— Ka čia išauklėsi vien liežuviu. — neretai girdime senesnius žmones (arba rykštės šalininkus) sakančius. Iš tiesų žodis, asmuo — pavyzdys yra svarbiausia auklėjimo priemonių arsenale. Žodis, kalba atlieka reikšmingą funkciją šeimoje ir visuomenėje. „Žodis gydo ir žeidžia“.

Vaika nuo pirmųjų sąmoningo gyvenimo dienų lydi žodis, pradedant mamos lopsine ir baigiant noru apsaugoti nuo sunkumų bei pavojų, išlydint į savarakiško gyvenimo kelią. Kokius žodžius vaikas kūdikystėje girdės iš mamos, iš artimųjų, tokie ir į jo žodyną pirmieji įeis. Vėliau vaikų darželyje ar draugu tarpe mažylis girdės vis naujus ir naujus žodžius. Plėsis jo žodynas, turtės kalba. Kaip svarbu, kad gerais, gražiais suaugusiųjų ir bendraamžių žo-

džiais praturtėjęs, į darželį ar į aiją klasę ateitų mažylis! Tegu jo žodyne jau aiškios bus sąvokos: tėvynė, darbas, draugystė, taika...

Auklėtojos ir pradinukų mokytojos nustemba, išgirdusios mažųjų kalboje negražius žodžius, netgi keiksmažodžius. Deja, tai liūdni suaugusiųjų žodžio atgarsiai. Baisu, kai mažasis mokinukas namuose turi mirti keiksmažodžiuose, dažnai tėvo (o kartais, deja, ir motinos) svaidomuose — visos pusės. Tada nėra ko stebėtis, kad jis be jokio pykčio, pavyzdžiui, žaisdamas stadione, „paskatina“ draugus vikčiau spirti kamuolį „daugiaaukščiais žodeliais“. Kartą paprašiau toki Algiuką paaiškinti, ka reiškia jo kartojamas keiksmažodis. Syposi nežinas. Pasiūliau ateiti kai studentai žais, vasarą, ir pasiklausti, kaip gražiai jie

ragina vienas kitą. O jei nori būti „vyras“, tateina į biblioteką, tepasieško V. Lėlėsakos tome lietuviškų keiksmažodžių. Zinant prasmę, ne visada „išpuola“ tarti žodį.

Taip, keiksmažodžiai, įvairiausi vulgariniai kalboje — suaugusiųjų ne kultūringumo, neapdairumo santykiuose su vaikais atgarsiai. Vaikai imlūs naujiems žodžiams, juos greitai įsisavina, nesigilindami į prasmę. (Paskui ir tėvams gali būti nemalonu kai vaikas jų žodžius ne vietoje pakartos ten, kur jie norėtų parodyti savo gerą toną.

Išgirdusi, kaip kieme viena mama „auklėja“ savo mažamečius berniukus, juos garsiai keikdama, išsigandau. Juk ir jie, išėję iš namų, net sukūrę šeimas, ko gero, neris geresnio žodžio pėliams artimiausiems žmonėms. Prisiminiau S. Neries

žodžius iš karo metų eilėraščių:

Ką pasakytų motinėle?
Gerai, kad jos čionai nėra.
Sunku juk būtų, kai žodė-

lių

Pritrūktų jos šird' era.

Iš tiesų. Kodėl gerai, sugėbanti aukotis ir alleisti motinos širdis kartais pristingą geru žodžiu savo vaikui? Ir dar. Kodėl vaikai dažnai pristinga gerų žodžių tėvams, mokytojams, seneliams?

Malonu klausytis pageidavimų koncertų, kuriuose skamba padėka už švelnų rūpestį, gerus žodžius tėvams, mokytojams... Suprantame, jog neveltui kalbėta jaunimui apie nuoširdžius žmonių santykius, apie gerumą. Džiaugiamės, sutikę žmogų, mokantį savo kalba sukelti gerus jausmus.

Kiekvienam žmogui, norint jo širdį pasiekti, reikia vis kitokio žodžio, bet gero — visiems. Mes, mokytojai, tai visada turime galvoje, kalbėdami su tėvais. Jie mo-

O kas ten, dar šiauriau nuo Troškūnų gerumu spind? Ten, Vidugiriuos, K. Inčios sodyba, ramia poezijos seklyčia padabinta laukia. Takelis pramintas lan-kytoju. Giminės savo gen- tainiui toki paminklėlį pa- dūrė. Troškūniečiai savo mie- ste deramai paminėjo poeto 70-metį.

Iš ten netoli Viešintos, kur miestelio pakraščiuje gy-vena „etnografinis turčius“ Povilas Jurkštas. Kažin ar kas beturi tokia gausybę žemdirbystės padargų ir vi- sokio kito kaimo gryčios turto. O juk penkis sunkve- žimius atidavė Arklio mu- ziejui. Renčia jis savo dar- že, tiems lobiams išdėlioti svirus, plūša. Vėl veža mo- tociklu, fotografuoja — kad tik nepavargtu — pagalvoji.

Cia pat užu Viešintu, so- dyboje su bičių avilais liau- dies tapytoja Aldona Bivai- nienė. Džiaugiasi kiekvieno apsilankymu, rodo savo „spalvotus regėjimus“.

Džiaugiasi žmogų pasili- kes savo žvėrių karaliijoje butėniskis Z. Valunta. Pats aiškina ekspoziciją. Anadien irgi aiškina, o pakelį su sekretoriumi J. Dailide vis reikalus tal vlenus, tai kitus aptarė. Cia, toje sodyboje dešimtys, o gal jau šimtai medžio skulptūrų, dauglau-

sta žvėrių, literatūrinių per- sonažų. Z. Valuntos — to paties nenuoramos Alyzo iš „Parduotų vasarų“ kūryba. Stovi tarp tų žvėrių ir jie- len, piemenukai. Zenonas drožia koki ten žvėreij, o Juozukas tai su lūpine ar- monikėle. „Alė ir išėjo toks, jau matėsi, kad bus...“ — juokauja dabar. Taigi, visas tas Z. Valuntos sodybos su- buvėlių kiemas iš medžio: vieniams trylika, kitiems de- šimt, trečioms šeši metai am- žiaus — kaip kam išpuolė. Žiemas po sniegu išbūna! „Kas bus, ką daryt?“ — klausia mūsų susirūpinęs J. Dailidė. Pasirūpino jau im- pregnavimo skysčiais, dide- lis katilas į sodybą atgaben- tas. Bet va, pats jų tvėrejas šito nenori...

Gražus ūksmių pašvenčių žmogus. Kalboje skamba tarmiška gaida. Moka gra- žiai elgtis su svečiais. Kai vienas mūsų arti šliejomės prie kokio tai tvartinio, ro- dos, tai buvo vėlinas, šėmi- ninkas atsargiai priminė: „Šitas vėlinas lahai piktas ir nervuotas“. Jo aiškinimai, tai nedidelės pasakėčios. Ketu- riolika žiema (dirba žiemą) daro tą savo grožį. Sis taip pat senti užmiręs. „Kad nė- ra kada, turiu dabar eiti šokt moterų tarybai“...

Tokie tie anykšteinai su sa- vo išmonėmis. Kad ir vėl tas Z. Valunta. Ne tiek daug kalba, žmogelis nedidelis, kiek čia jo tematai, bet dar- jo, anot žemaičių pasakymo, žemėje šaknis kokios...

Ir nuo šių, kad ir lahai viens į kita nepanašiu, šio krašto padangėi giedrą skei- džiančių žmonių, skaitvotais, jaučiu, tuoj pavargs. O jų dar kiek yra!

Šio krašto žmonės savo dvasia turtingi, kiek reikia ir išdidūs, ir garbingi. Z. Valunta rodydamas briedžių skulptūrą su nulaužtais ra- gais pasakė: „iš blizgančios „Volgos“ išlipo, vieni viską apžiūrėjo, o prieš sėsdami iš- važiuot ir mane prie namų dar pažūrėjo, briedį par- griovė... Ties žmonės neturi garbės“.

Nuo ko priklauso, kad žmonės garbingi yra, lokiais toliau pasilieka ir vaikus tą link veda? Svarbiausia, ma- nau, kad juos tokiais laiko mūsų tarybinis gyvenimas, jo programa, žmonės, kurių rankose yra mūsų gyvenimo

kryptis. Kad juos gerbia, jais didžiuojasi. Kai kur mū- su nedidelėje Lietuvoje pasi- taiko bet kaip... Prisimena vienos senos kolūketės žė- maičiuose nuoskauda. Jai, li- goje buvo pasakyta, jog ūkiui telyčių sveikata daug svarbiau. Tokiam vadovui ir žmogus tik priedas prie mo- dernaus gyvulių šėrimo komplekso. O juk vietomis taip dar pasako žmogus žmogui. Pasako niekieno ne-

laukia. Jos pasak J. Daili- dės žodžiu, prancoko lūkes- čius. Apylinkių entuziazmas dalyvauti tokiam kultūros subuvime, vienoks ar kitoks pasirodymas kaimynų aki- vaizdoje veikia kaimo žmo- gaus gerasias ambicijas ne mažiau nei gaunant progą būti nuvežiam, su savo me- no galimybėmis parodomam kur nors Vilniuje ar toliau. Taigi, Anykščiai — savo žemės kultūros sostinė. Jie

rinį. Rūmai didžiuojasi mė- gėjų kinstudija, liaudies teatru. Mišrus choras res- publikinėje apžiūroje yra laimėjęs II-ąją vietą.

Kalbant apie Anykščių kultūrinę įtaką savajam ra- joniui, būtina priminti vietos laikraštį, kuris išnešioja, pa- skleidžia ne vien naujienas ir patirtį, bet ir kultūrinių paieškų nuotaikas, išgyveni- mus. Čia jau daug metų dirba Vilniaus universiteto auklėtiniai M. Telksnytė, V. Rackaitis. O juk neretai jau- ni žurnalistai apsipranta su nereiklumu sau, dirbdami be polėkio supilkėja, o vėliau kaltina darbo barą, atseit, apribojęs jų galimybes. Ne čia esmė.

Anykščiai — rajonas, ku- rio išeiviai, dirbantys įvai- riose respublikos vietose, yra pasižymėjęs ne vienoje kū- rybos, veiklos srityje. Jie yra susibūrę į aktyvią žemietiją, į kurią jau įeina daugiau kaip šimtas. Pastoriai susi- rinkdami, pavienių apstan- kymų progomis, vienu ar kitu būdu skatina savo gim- tinės kultūrinį gyvenimą.

Apsilankant Anykščiuose beveik visada aptinki žmo- nės gyvenant kokio nors kultūrinio reikšnio, įvykio iš- vakarėse, laukiant. Anakt

būnant kalbėjo minėslę savo J. Baltušį (dabar džiaugesi — šventė buvusi didelė ir nuoširdi — anykštietiška). Šiuokart lankantis kalbėjo apie tradicinę knygos šven- tę. Pasirodo, čia pastoriai vyksta visos Lietuvos kny- gai pagerbti skirta šventė. Šimnet šventėje rudenį Vai- žganto gimimo 110 metines. Kunigiškiuose išliko rašyto- jo laiku kaimo mokyklos pa- statas, kurį „Lenino keliu“ kolūkis restauruos. Ten taip pat numatoma įdomi ekspozicija, skirta šio karšto var- go mokyklai, kurioje čia mo- kėsi būsimasis Vaižgantas, K. Sklierius, Matulionis šei- ma ir kiti pažangūs šiu apy- linkių žmonės.

Taigi, Anykščius aplanky- damas pastebi nuolat juos gražėjant. Baigiama formuo- ti miesto centre aikštė; ar- tėjant A. Vienuolio šimtme- čiui bus atidengtas rašytojui paminklas. Paminklų vieta parinkta aikštės pakraščiuje, iškilnuoje į sodybą Už- piečiuose, į Sventąją, į visą ramia kultūrinio jo gentai- niu gyvenimo tėkmę, kuri tinkamai pagerbia didžiųjų pirmtakų troškimus, įpras- mina dabartį.

Česlovas Kudaba ŽEMĖS GIEDRA

įgaliojas Tarybų valdžios vardu! Gal to nenorint, bet taip išeina. Ar bereikia ko- mentarų. Kaip taisyklė, to- kiuose „aštrios tvarkos“ ko- lektyvuose nėra ir tu rodik- lių, dėl kurių net tokomis keistomis priemonėmis kovo- jama. Iš žemdirbystės moks- lo specialistų girdime, jog kaip taisyklė, kolektyvuose, kur puoselėjamas dvasinio gyvenimo turinys, buities kultūra, geri ir ekonominiai rodikliai. Ir beveik niekad nepasitaiko atvirkščio sula- pimo.

Rajone santykių su žmo- nėmis kultūra, dvasinės jų būsenos klimatas plinta iš centro. Instrukcijos, raštai, telefonai, pareigūnų apsilan- kymai — visur panašūs. Tu- rinys beveik tas pats. Bet forma, pozicija vienas kito atžvilgiu... Kaip yra Anyk- čiuose — negalėčiau ilust- ruoti, reikėtų pagyventi bendrais rūpesčiais bent las minėtas dvi savaites. Bet iš nedidelių epizodų, iš žmonių nuotaikos, iš rajono laikra- čio puslapių — iš visko po truputį suprasdama, lieku tikras, kad šiame rašinyje nenuolinta nuo teisybės. Gyvenimo ir nuotaikos giedra, kultūrinės veiklos patėsas visų pirma sklinda nuo ra- jono sostamiesčio.

Viena ryškiausių tokio dė- mesio, pagarbos kaimo žmo- gaus kultūrai forma yra apylinkių kultūros dienos Anykščiuose. Ir nedalyvavus jose galima apie jų vertę, reikalingumą patirti iš atsi- liepimų vietose, iš gero jų nušvietimo rajono laikrašty- je. Tu dienu apylinkės vėl

gražėja, turtėja. Čia iškilo nauji Kultūros rūmai. Rūmai ne vien savo moderniu pa- stato siluete puošiantys miestą. Jau 16 metų veikia respublikoje žinomas pramo- ginių šokių „Verpetas“ ko- lektyvas (vadovė St. Bilevi- čienė) su studija, kur nuolat mokosi daugiau kaip 200 jaunuolių. Jaunatviska, svei- ka ir sportiška estetinio la- vinimo forma, turiningai už- pildo laisvalaikį kartu ne tik sumažinanti auklėjimo rū- pestį, bet ir suteikianti ge- ra, naudingą užsiėmimo tu-

IIIIII
IIIIIIII
IIIIII

Gruzinių ansamblio koncertas

Net dvi dienas Anykščių kultūros rūmuose koncertavo gruzinų vokalinis-instrumen- tinis šokių ansamblis „Do- luri“ („Ritmai“). Abi dienas Kultūros rūmų salė buvo pil- nutėlė. Žiūrovai gerėjosi na- cionaliniais gruzinų šokiais ir dainomis. Ypač daug plo- jimų susilaukė šokiai su kar- dais ir durklais, nacionali- niais mušamaisiais instru- mentais atlikti ritmai. Zavė- lo šokių temperamentingum- as, lyriškos gruzinų melo- dijos.

A. Alksnėnaitė

Šiauliečių spektaklis

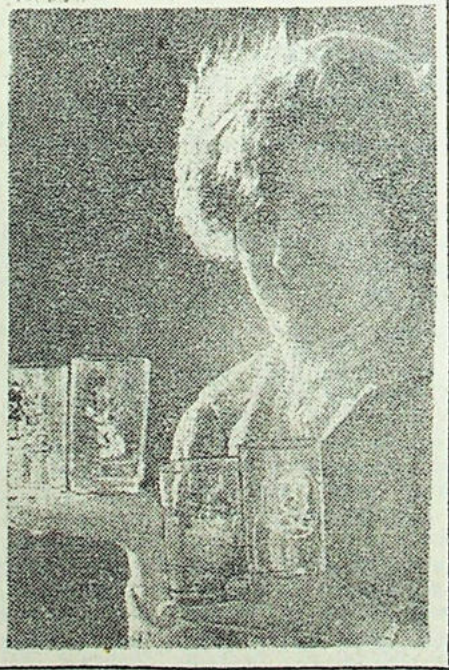
Anykščių kultūros rūmuo- se praeitą šeštadienį gausiai susirinkusiems anykšteinams Valstybinio Šiaulių dramos teatro aktoriai suvaidino dramaturgo J. O. Nilo 3 veiksmų dramą „Meilė po guobomis“. Spektaklį, kurio premjera įvyko pernai, režis- savo R. Steponavičiūtė. Ge- rą įspūdį paliko aktorių R. Kochanskytės, LTSR nusipelnusio artisto P. Piauloko, J. Bakulio ir kitų vaidyba.

J. Janukėnas

Kauno „Aleks- solto“ stiklo fab- rike pradėtos gaminti stikli- naitės vaikams su spalvotais multiplikacinių filmų herojais. Įmonė šiemet patieks platius variojimo pre- kių už 300 lūks- lančių rublių. Kas antras ga- minys žymimas kokybės penkla- briauniu.

NUOTRAU- KOJE: šilhogra- fijos baro dar- buotoja A. Po- cienė su vai- kams skirtomis stiklinėmis.

A. Sabaliausko (ELTA) nuotr

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonto 31. Spausdi- nama rotacine mašina. Indeksas 67262

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11267 Užsak. Nr. 1847

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laišku ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникияйского районного комитета КП Литвы и Аникияйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Nuoširdžiai užjaučiame bendradarbių OLGA PETNIONIENĘ, tragiškai mi- rus šios mylimam sūnui ROMUI ir anūkei MARIUKUI. Anykščių m. vaiku lopšelio-darželio Nr. 2 darbuotojų kolekty- vas

Nuoširdžiai užjaučiame žodžius skiriančią ELVY- RAI PETNIONIENĘ, tragiškai mirus vyrui ir sūneliui MARIUKUI. Anykščių visuomeni- nio maitinimo dar- buotojai

ZYDRIUI PETNIONUI Giliai liūdime dėl tėve- lio ir broliuko MARIUS tragiškos mirties ir nuo- širdžiai Tave užjaučiame. Anykščių miesto vai- ku lopšelio-darželio Nr. 2 VII-os grupės vaikučiai, jų tėveliai, auklėtojos ir šėmi- ninkės

Nuoširdžiai užjaučiame II-os vidurinės mokyklos direktori JADVYGAI BUDAVICIENEI dėl mylimo tėvelio mirties. Mokyklos tėvų komi- tetas

Anykščių II vidurinės mokyklos direktori JADVYGAI BUDAVICIENEI Tegu nuoširdūs užuo- jautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, mi- rus mylimam tėveliui. Vyno pramonės ga- mybinio susivieniji- mo „Anykščių vynas“ darbuotojai

ROMUALDUI PET- NIONUI ir sūneliui MA- RIUI tragiškai mirus, reiškiamo gila užuojau- ta šeimai ir artimiesiems. Anykščių rajono ga- mybinio susivieniji- mo „Žemūtktehnika“ darbuotojai

Anykščių II vidurinės mokyklos direktori JAD- VYGAI BUDAVICIENEI, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžiai užjaučia A. Sagalovo pionie- rių draugovė.

Tragiškai mirus RO- MUI PETNIONUI ir sū- neliui MARIUKUI, rei- škiamo nuoširdžia užuo- jauta velionio šeimai ir artimiesiems. Naftos produktų tie- kimo įmonės darbuo- tojai ir benzovėžių vairuotojai

NIJOLEI ZAUKEVICIENEI Netekus brangiausio žmogaus — mamytės, liūdesio valanda reiškia- me nuoširdžia užuojau- ta. A. ir B. Dūdai, R. ir S. Kulakauskai, A. ir M. Stimbiriai

Tragiškai mirus MA- RIUKUI PETNIONUI ir jo tėveliui, gilaus liūde- sio valanda reiškiamo nuoširdžia užuojau- ta velionio šeimai ir artimie- siams. Anykščių miesto lop- šelio-darželio Nr. 2 V grupės vaikučiai, jų tėveliai ir auklė- tojos

Anykščių II vidurinės mokyklos direktori JADVYGAI BUDAVICIENEI Reiškiamo nuoširdžia užuojauta, mirus myli- mam tėveliui. Anykščių vakarinės neakivaizdinės vidu- rinės mokyklos mo- kytojai

ELVYRAI PETNIONIENEI Leiskite nors kelias užuojautos žodžius pa- lengvinti Jūsų skausmą. Tragiškai mirus mylimam vyrui ROMUI ir sūneliui MARIUKUI. Anykščių miesto Val- ruotojų gatvės namo Nr. 5 V aukšto gy- ventojai

Anykščių II vidurinės mokyklos direktori JADVYGAI BUDAVICIENEI Reiškiamo Jums nuošir- džia užuojauta, mylimam tėveliui mirus. Mokyklos komju- nuoliai

Nuoširdžia užuojauta reiškiamo direktori JAD- VYGAI BUDAVICIENEI, mirus mylimam tėveliui. Anykščių II-osios vi- durinės mokyklos XI- tu klasių mokiniai ir vadovai

VLADAI SIMOLIONIENEI Tegu nuoširdūs užuo- jautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, mi- rus mylimam tėveliui. Anykščių mechani- zuotos kolonos dar- buotojai

Tragiškai mirus RO- MUI PETNIONUI ir sū- neliui MARIUKUI, gilaus liūdesio valanda nuošir- džia užuojaučiame žmo- na, vaikučius, tėvus ir arti- muosius.

„Lietūmūtktehnika“ autotransporto dar- buotojai

Tragiškai mirus RO- MUALDUI PETNIONUI ir sūneliui MARIUKUI, liūdesio valanda reiškia- me nuoširdžia užuojau- ta šeimai ir artimiesiems. Anykščių vakarinės vidurinės mokyklos sesijinių Xa ir XIb klasių mokiniai ir bu- vusi Romualdo auk- lėtoja